

sodišč in premembah tiskovnega zakona. Dodal je še pregled pravoslovne literature hrvatske v letih 1906. do 1909. in je med drugim omenjen tudi dr. Volčičev „Zakon o javnim knjigama“ iz zbirke društva „Pravnika“.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 15. junija 1914.

— (Kronika društva „Pravnika“.) Odbor je sklenil, da se skupščina v proslavo društvene petindvajsetletnice preloži na jesen. Za slavnostno številko „Slov. Pravnika“ se je nabralo in še zagotovilo obilo gradiva, čegar ureditev zahteva več časa. Poleg tega se gospod urednik dvorni svetnik Kavčnik preseli na Dunaj in bo zamogel šele počitnice svoje posvetiti temu delu. — „Pravnikova“ podružnica v Trstu, ki šteje sedaj že nad 70 članov, je imela začetkom preteklega meseca jako dobro obiskan sestanek, na katerem je finančni svetnik in dež. davčni nadzornik g. Hilarij Vodopivec predaval „o osebnih davkih“ z ozirom na davčno novelo. Predavanju, ki je bilo izborno in z veliko pohvalo vsprejeto, je sledila diskusija o predmetu. — Za podružnice v Gorici, v Celovcu, Mariboru, v Celju in Novem mestu je pripravljeno in se ustanove, kadar stopijo v moč naznanila pri deželnih oblastvih po društvenem zakonu.

— (Osebne vesti.) Imenovani so: višj. dež. sod. svetnika Ivan Kavčnik v Ljubljani in Karel Martinak v Gradcu za dvorna svetnika pri vrhovnem in kasacijskem dvoru na Dunaju; dež. sodni svetnik in sodni predstojnik Fran Regally v Radovljici ter državni pravdnik dr. Herman Neuberger v Ljubljani za dež. sod. svetnika v Ljubljani; okrajni sodnik Hugo Luschin v Radovljici za okrajnega sodnika in sodnega predstojnika v Radovljici; okrajni sodnik in sodni predstojnik dr. Josip Oswatitsch v Rogatcu za okrajnega sodnika v Mariboru; državnega pravdnika namestnik dr. Otokar pl. Kočever za državnega pravdnika v Novem mestu; dež. vladni koncipist dr. Leonidas Pitamic za min. koncipista v minist. predsedstvu na Dunaju; finančni svetnik v fin. ministrstvu dr. Fran Eller za min. tajnika v navedenem ministrstvu. — Premeščeni so: okrajni sodnik in sodni predstojnik dr. Viktor Pavliček iz Gornjega grada v Rogatec; okrajna komisarja dr. Leopold Žužek iz Kamnika v Ljubljano in dr. Jos. Mosettig iz Trsta v Sežano, deželnovladni koncipist dr. Josip Hubad iz Ljubljane v Kamnik, namestniški konceptni praktikant Bruno Starè iz Voloske v Trst. — Otvorili so odvetniške pisarne: dr. Florjan Kukovec v Slovenski Bistrici, dr. Matej Senčar v Laškem trgu, dr. Fran Rosina ml. v Kozjem, dr. Egon Starè v Trstu. — Umrli je: dvorni svetnik in predsednik okrožnega sodišča v p. Josip Gerdešič v Novem mestu.

— († Dr. Anton Dermota.) Šele 38 let star je umrl dne 3. pr. m. v Gorici odvetnik dr. Anton Dermota. Bil je jako inteligentem mož resnega značaja in globokega znanja. Porodil se je kmetski sin v Železnikih na Gorenjskem, dovršil gimnazijo v Ljubljani, a pravoslovne študije v Pragi, kjer se

je moral boriti za vsakdanji kruh in kjer si je radi tega tudi nakopal jetiko. V pravno prakso je stopil v Ljubljani in nekaj časa mislil postati sodnik, a začetkom l. 1904. se je odločil za odvetniški poklic in postal koncipijent najprej pri dr. Kušarju in kasneje pri dr. Tavčarju. Koncem l. 1907. je iz zdravstvenih ozirov zapustil Ljubljano in se preselil v Gorico kot koncipijent pri dr. Tumi. Leta 1912. je postal samostojen odvetnik v Gorici. Dr. Dermota se je mnogo učil in mnogo znal. V Pragi je bil Masarykov učenec in hotel je po njegovih načelih delovati politično tudi v domovini. Ker pa razmere niso bile po tem, se je odločil za socialno-demokratsko stranko, kateri je dal na razpolago svojega bogatega duhá in tudi svojo osebo. Zalagal je s temeljitimi spisi od l. 1902. dalje socialno revijo „Naše Zapiske“, kmalu postal njen poglavitni urednik. Odkrito, navadno s svojim podpisom, pa vedno dostojno je zastopal svoje nazore in kritikoval razmere. Pisava mu je bila preprosta, zato pa jasna, z umstvenimi razlogi podprta. Vrlega moža, ki je bil vrhu tega skromen in ljubezniv, so spoštovali tudi tisti, ki se sicer niso strinjali z njegovo strujo. Bil je član društva „Pravnika“ in če je v praksi našel kaj zanimivega za „Slov. Pravnika“, mu je hitro doposlal. Prerano umrlemu dr. Dermoti bodi ohranjen časten spomin!

— († Dr. Friderik Pacák.) Dne 24. pr. m. je na svojem posestvu pri Pragi po dolgem trpljenju preminul pravnik in politik nenavadno bistrega duha, vnet publicist in neustrašen boritelj za pravice češkega naroda, bivši odvetnik in minister krajan, do zadnjega deželni in državni poslanec, eksc. dr. Friderik Pacák. Bil je tudi prijatelj našega naroda, kar je v svoji mladosti izpovedal s tem, da je „Slov. Pravniku“ v 80ih letih pošiljal prispevke. — Pokojnik se je porodil dne 14. septembra 1846. v Bělohradu pri Novi Paki, kjer je bil njegov oče justiciar. Po končanih gimnazijskih študijah je šel v Prago, kjer se je z veliko vnemo posvetil pravniški vedi, z izbornim uspehom napravil prvi državni izpit in dobil izdaten štipendij. Toda ni ga dolgo užival, kajti že leta 1868. je bil po govoru, ki ga je imel na shodu dijakov, obsojen zaradi veleizdaje na 5 let težke ječe. Tri leta je bil v ječi v Pragi, dokler ni prišel grof Hohenwart na vladno krmilo in izposloval v februarju l. 1871. občno amnestijo za Češko. V tej dobi je Pacák že izgubil očeta in kmalu na to tudi mater. Kljub temu ni obupal in leta v ječi je marljivo porabil za svojo pravniško, politično in jezikovno izobrazbo. Tudi je v ječi prevedel na češki jezik Machiavellijevo delo „Il Principe“. — Na svobodi se je Pacák kmalu okrepil, dokončal prekinjene študije in dosegel doktorat. Bil je 5 let v uredništvu „Narodnih Listov“, potem se pa posvetil advokaturi ter l. 1883. otvoril pisarno v Kutni gori. V politiki se je pridružil radikalno-napredni mladočeški struji in bil l. 1889. izvoljen v deželni zbor češki za okraj Kutne gore in Časlave, ki ga je potem zastopal neprestano. V državni zbor je bil dr. Pacák izvoljen prvič iz istega okraja l. 1891., ko se je bila ponesrečila Taaffejeva poravnava. Kot član in glavni govornik ter od l. 1901. kot načelnik mladočeškega kluba je dr. Pacák imel veliko vlogo v parlamentu in pri vladah, zlasti pri razpravah o češko-nemški spravi, ki so se tolikrat zopet prenehale. Že začetkom l. 1906. je baron Gautsch ponudil dr. Pacáku ministrstvo namesto dr. Rande zaradi volilne reforme. Toda šele, ko je prevzel vlado baron Beck in se je kabinet deloma parlamentariziral, je bil dr. Pacák imenovan za ministra-krajana dne 2. junija 1906. Pridobil je češki klub za volilno reformo in

bil potem imenovan za tajnega svetnika. V novembru 1907. je radi pritiska čeških agrarcev izstopil obenem z dr. Fořtom iz kabineta, da se je tako napravilo mesto ministroma Prařeku in dr. Fiedlerju. Dr. Pacák je ostal državni poslanec in l. 1908. med drugim objavil novo znamenito publikacijo o jezikovnem vprašanju. Ko se je l. 1909. ustanovila v poslanski zbornici Slovanska zveza proti nemřkim obrambnim zakonom, zahteval je dr. Pacák zakon v obrambo narodnih manjšin v celi drřavi. V februarju 1910. je odklonil povabilo barona Bienenrtha, da bi vstopil v njegov kabinet. Čeřki narod je s smrtjo dr. Pacáka izgubil enega svojih najbolj nadarjenih, pa tudi najbolj pořrtvovalnih in po pravici uvařevanih moř. Radi njegove izobraženosti in pravih mořkih lastnosti so ga čislali tudi politični nasprotniki. Večen mu spomin!

— (Zveza slovenskih odvetnikov.) Zveza slovenskih odvetnikov je imela 7. junija dopoldne ob 10. svoj redni občni zbor v posvetovalnici magistrata. Predsednik gosp. dr. Triller je iskreno pozdravil vse navzoče člane, posebno pa zastopnika odvetniške zbornice g. dr. Tekavčiča in predsednika notarske zbornice notarja g. Plantana. Predsednik je omenjal dve vaņni akciji, ki sta se izvrřili tekom zadnjega poslovnega leta. 20. oktobra 1912. se je vrřil v Mariboru jako dobro obiskan shod slovenskih odvetnikov, koncipijentov in notarjev, na katerem se je sklenilo sestaviti spomenico o jezikovnih razmerah pri sodiščih na Korořkem, Spodnještajerskem in Kranjskem. To spomenico so 26., oziroma 27. maja izročili kot odposlanci gg. dr. Brejc, dr. Hrařovec, dr. Rosina in dr. Triller justičnemu ministru dr. Hochenburgerju in predsedniku grařkega nadsodiřča. Deputacija je pri konferencah z justičnim ministrom in predsednikom grařkega nadsodiřča dobila vtisk, da pri sedanji politični konstelaciji ni misliti na to, da bi se izpremenile sedanje jezikovne razmere pri naših sodiščih. Sporedno akcijo so napravili tudi slovenski notarji. Posebna deputacija, obstoječa iz notarjev gg. Hudovernika in Plantana je izročila prej omenjenima funkcionarjema spomenico o raznih jezikovnih nedostatkih pri okr. in deželnem sodišču v Ljubljani. Pri izročitvi obeh spomenic so intervenirali poslanci dr. Ravnihar, Grafenauer in prof. Verstovšek. Źe te dve paralelni intervenciji sta pokazali, da morajo imeti odvetniki in notarji tesnejšo zvezo. Zato pozdravlja kot jako srečno misel, da se naj preosnuje zveza slovenskih odvetnikov v zvezo slovenskih odvetnikov in notarjev. Nato se predsednik spominja sedemdesetletnice člana g. dr. Josipa Serneca, kateremu je zveza čestitala. Spominjal se je tudi umrlih članov dr. Vilfana, dr. Kuřarja, svetnika Vencajza in dr. Dermote. Navzoči so v znak sožalja vstali. Med tem je prišel s Štajerskega g. dr. Juro Hrařovec, ki ga je predsednik prav toplo pozdravil.

Tajnik g. dr. Zupanc je podal nato tajniško poročilo. Stanje članov, če ne upoštevamo umrlih, je ostalo isto. Na Kranjskem je zanimanje za društvo zadovoljivo, dočim izven Kranjskega še vse premalo vpoštevajo veliko vaņnost društva. Tajnik je omenjal tudi spomenico, ki jo je sestavila zveza in ki so jo končno redigirali gg. dr. Hrařovec, dr. Rozina in dr. Brejc. Zveza je vložila 46 pritožb glede jezikovne prakse pri sodiščih, in sicer 42 s Štajerskega, 4 pa s Kranjskega. Od teh so bile rešene samo štiri in sicer z ugodnim uspehom, dočim na ostale ni dobila zveza nobenega odgovora. Značilno je, da so odgovorile samo upravne oblasti, dočim sodišča niso dala nobenega od-

govora. Iz Koroške so se vlagala posebne pritožbe. Tajnik želi, da bi se vsak slučaj naznanil zvezi, da bi bilo na ta način postopanje enotno.

Blagajnik gosp. dr. Kokalj poroča o denarnem stanju zveze. Zveza je imela članskih prispevkov 2900 K, obresti 615 K 98 v, torej skupnih dohodkov 3545 K 98 v, izdatkov pa 947 K 68 v. Prebitek znaša 2598 K 30 v, imovina pa 9199 K 72 v. Revizorja gg. dr. Tavčar in dr. Tekavčič sta pregledala vse račune ter našla vse v redu. Poročila posameznih funkcionarjev so se brez debate odobrila in je blagajnik dobil absolutorij.

Pri volitvah je bil per acclamationem izvoljen prejšnji odbor, samo namesto umrlega podpredsednika dr. Kušarja je bil izvoljen g. dr. Vladimir Ravnihar.

Gosp. notar Hudovernik je podal resolucijo, naj se pravila toliko izpremene, da bodo notarji in notarski kandidati redni člani zveze in ne kakor dozdej izvanredni. Resolucija je bila na priporočilo predsednika g. dr. Trillerja soglasno sprejeta. Spremembo pravil bo izvršil odbor ter jo predložil prihodnjemu izvanrednemu občnemu zboru.

Notar g. Hudovernik je nato natančno poročal o zadnji akciji notarjev glede jezikovne prakse pri okr. in dež. sodišču v Ljubljani. O tem predmetu in o jezikovnih razmerah pri naših sodiščih sploh, se je razvila daljša debata, v katero so posegli dr. Triller, Plantan, dr. Hrašovec in dr. Ravnihar.

Gosp. dr. Triller je predlagal, naj se jeseni vrši manifestacijsko zborovanje jugoslovanskih odvetnikov in notarjev. Ker se bo takrat vršilo tudi zborovanje „Pravnika“, se je sklenilo, da se bo na to delovalo, da se bo to zborovanje vršilo istočasno s „Pravnikom“. Glede zastopanja odvetnikov pred vojaškim kazenskim sodiščem se je konstatiralo, da spada ta zadeva v področje odvetniške zbornice.

Ko je še predsednik g. dr. Triller pozdravil hišnega gospodarja, župana g. dr. Tavčarja, je zaključil občni zbor.

— (Odvetniška zbornica kranjska) je imela v ponedeljek 15. t. m. popoldne svoj redni občni zbor, ki ga je otvoril kmalu po 3. uri predsednik g. dr. Majaron, konstatujoč sklepčnost. Pozdravil je došle zbornične člane in s toplimi besedami spominjal se umrlih odvetnikov L. Vencajza in dr. Golfa, zlasti pa dr. Kušarja, ki je bil od l. 1898. dalje član disciplinarnega sveta in tudi podpredsednik Zveze odvetnikov. Zborovalci so to počaščenje poslušali stoje. Zapisnik občnega zbora je vodil odborov zapisnikar g. dr. Suyer, za ovetovatelja sta bila določena gg. dr. Ravnihar in dr. Vodusek.

Na dnevnem redu je bilo predvsem poročilo o odborovem poslovanju za dobo od 1. junija 1913. do 31. maja 1914., katero se je prečitalo. V preteklem letu je bilo rešiti predsedstvu, oziroma odboru 571 vlog. Število odvetnikov znaša sedaj 48, število kandidatov pa 57. Zastopstev revnih so opravili odvetniki v 87 kazensko-pravnih slučajih in v 72 civilno-pravnih. Poročilo, ki je naštevalo stanovske pritožbe in njih rešitev, nadalje dopisovanje z oblastvi in drugimi odvetniškimi zbornicami ter razne odborove korake, se je brez ugovora odobrilo.

Nadalje so se odobrili zbornični računi za preteklo leto ter se je v pokritje proračuna za tekoče leto določil zbornični prispevek na 20 K. Zbornični podporni zalogi, ustanovljeni l. 1908., je priraslo 1320 K, tako da njena glavnica sedaj znaša 3030 K.

Pri dopolnilnih volitvah za bodoča tri leta je bil zopet izvoljen za zborničnega predsednika g. dr. Majaron, za podpredsednika g. dr. Papež, v odbor g. dr. Krisper za člana in g. dr. Triller za namestnika. V disciplinarni svet je bil iznova izvoljen za predsednika gosp. dr. Suyer, za člane gg. dr. Krisper, dr. Ravnihar in dr. Papež, za namestnika g. dr. Novak. Zbornični pravdnik ostane še nadalje g. dr. Tekavčič, njegov namestnik pa g. dr. Pirc. Vse volitve so se vršile skoro popolnoma enoglasno.

Rešile so se pritožbe treh odvetnikov proti odredbi odbora, katerim občni zbor po poročilu odbornika dr. Pirca ni ugodil. Na peticijo Društva odvetniških in notarskih uradnikov se je po poročilu podpredsednika dr. Papeža sklenila izjava, da se maksimalni delavni čas in nagrada za nadurno delo ne da enotno določiti, da je pa vsekakor nadurno delo primerno nagraditi. — Pri slučajnostih se je razvila živahna razprava o načinu sestave imenikov za vojaške zagovornike ter o tozadevnem dopisu graške zbornice. Razprave so se udeležili oziroma predloge so stavili gg. drji. Švigelj, Triller, Krisper, Pirc in Tavčar. Ko je predsednik pripomnil, da zadeva pride v kratkem na razgovor v stalni delegaciji vseh odvetniških zbornic, se je sklepanje o predlogih za sedaj odložilo. — Konec zborovanja ob 1/46. uro.

— (Poročilo o občnem zboru Pravničke Jednote v Pragi), ki se je vršil dne 12. marca 1910. Predsedoval je l. načelnikov namestnik, vice-prezident c. kr. viš. dež. sodišča g. Rudolf Vyšin.

Predsednik sporoči opravičbo načelnika, nj. ekselence gosp. dr. Antona viteza Rande ter se spominja umrlih članov. Najprvo se spominja c. kr. senatnega prezidenta Karola Dreszlerja, ki je bil eden najstarejših članov pravniškega društva, dolgo vrsto let drugi in potem prvi podpredsednik, izkazal se je tudi kot član predsedništva prvega znanstvenega kongresa čeških pravnikov; bil je vzoren sodnik in odkrit Čeh. Dalje se je spominjal bivšega prezidenta odvetniške zbornice dr. Jos. Tragyja, ki je bil prav tako eden prvih članov pravniškega društva ter vsled svojega človekoljubja, nepristranosti in drugih lastnosti splošno čislán.

Poleg drugih sta umrla tudi dolgoletna člana dr. Jos. Trakal, c. kr. univerzitetni profesor v Pragi, in dr. Karol pl. Schramek, emer. prezident c. kr. dež. sodišča v Pragi.

Predavanj se je vršilo manj nego v preteklem letu. Navzlic prizadevanjem odbora se ni posrečilo prirediti toliko predavanj, kakor minulo leto, čeprav je bila podana na profesorski zbor češke pravniške fakultete posebna vloga in je bilo uvedeno honoriranje predavanj (poleg avtorskega honorarja po 60 K za polo, še nadaljni prispevek po 30 K).

Časopis „Právník“ izkazuje za preteklo leto nepričakovan razvoj in sijajen finančni uspeh, Tudi knjižnica stalno napreduje.

Dalje omenja predsednik, da bosta v l. 1914. dva znamenita jubileja in sicer meseca julija 80letnica rojstva nj. ekscel. gosp. dr. Antona viteza Rande, kateri jubilej se bo skupno s češko akademijo in češko pravniško fakulteto primerno proslavil; dalje bo meseca decembra 50 let, kar je bila ustanovljena Pravnička Jednota in zaeno 50letnica predsedniškega delovanja ekscel. dr. Antona viteza Rande.

Odbornik, docent g. dr. Václav Joachim je podal poslovno poročilo, iz katerega posnamemo sledeče:

Tedenskih zborovanj je bilo v letu 1913. skupaj 11, na katerih so se vršila deloma tudi predavanja.

Bližajoči se jubilej 80letnega rojstva društvenega načelnika ekscel. gosp. dr. Ant. viteza Rande se namerava po dosedanjih dispozicijah oslavit na ta način, da bi se iz prebitkov časopisa „Právník“ in iz volila umrlega magistratnega svetnika dr. Vranega založila ustanova, iz katere bi se podeljevale nagrade za pravna in državnoznanstvena dela.

Društvo je član instituta za mednarodno izmeno socijalnih znanosti v Parizu (Institut international pour la diffusion des expériences sociales) in član prosvetne zveze, („Osvětového Svazu“).

Koncem I. 1913. je imelo pravniško društvo 490 članov, na dan tega obč. zbora pa 488.

Iz računskega poročila, katerega je podal odbornik g. dr. J. V. Bohuslav, povzamemo, da je imelo društvo faktičnih prijemkov 6.102 K 82 h; če se prišteje k temu imetje s konca leta 1912. v znesku 16.491 K 81 h, se izkaže skupno imetje v znesku 22.594 K 66 h. Vseh izdatkov je bilo 6.173 K 30 h, tako da je znašalo imetje koncem 1913. leta 16.421 K 36 h.

Član redakcije, prof. dr. Jos. Lukaš, je glede časopisa „Právníka“ poročal, da je v upravnem oziru imel prebitek, kakršnega do sedaj še ni bil dosegel. Administracija izkazuje čistega donosa 3.425 K 04 h. Ta prebitek je seveda izjemen in se mora pripisovati tej okolnosti, da so se zaostanki plačil energično izterjevali. (Koneem I. 1912. so znašali ti zaostanki 7.342·84 K, koncem I. 1913. pa 4.921·13 K.) V začetku I. 1913. se je tiskal „Právník“ v 1.650 izvodih, med letom se je pa razpošiljal v 1.502 iztisih.

Iz ostalih poročil izvemo še nastopno: Nekdanji član, umrli dr. Salomon Žaluď, odvetnik v Výprtech, je volil društvu celo vrsto knjig in časopisov. Ravnateljstvo je to volilo sprejelo. Te knjige, kakor tudi knjižnici Pavličkova in Vlčkova se dosedaj še niso mogle urediti in katalogizirati, ker ni v društvenih lokalih zanje prostora. Ravnateljstvo vodi v tej stvari pogajanja z dekanatom pravniške fakultete in upa, da se mu posreči doseči, da se bo del društvene knjižnice namestil v seminarni knjižnici.

Število vseh del in časopisov znaša 4.855 kosov; 187 del več nego v I. 1912., ne všteti novih del knjig in novih letnikov časopisov.

Knjige so se v društvenih prostorih marljivo čitale. Na dom je bilo posojenih 529 knjig; izven Prage 27 knjig. Stanje in vodstvo knjižnice je v vsakem oziru zadovoljivo.

V društveni zalogi knjig je bilo koncem leta 1913. v celem 18 raznih del v 5.718 zvezkih v vrednosti 10.548 K 65 h.

Skrutinator dr. Čulík je razglasil izid volitev. Soglasno so bili izvoljeni vsi dosednji člani odbora: Za načelnika nj. ekscel. c. kr. minister izven sl. g. dr. Anton vitez Randa, cesarjev pravi tajni svetnik v Pragi; I. načelnikovim namestnikom gosp. Rudolf Vyšín, viceprez. c. kr. viš. dež. sodišča v Pragi; II. načeln. namest. g. dr. Vojteh K a s a n d a, odvetnik v Pragi; za I. odbornika g. dr. Jos. V. Bohuslav, svet. c. kr. dež. sod. v Pragi; za II. odbornika docent

g. dr. Vaclav Joachim, magistratni tajnik in tajnik „Zveze čeških mest“ v Pragi; za preglednika računov g. Edvard Schindelka, višji svet c. kr. dež. sodišča v Pragi in g. dr. Konstantin Sobička, odvetnik v Pragi.

— (Podsodnost § 49 št. 6. j. n. velja le za spore med posli in gospodarji samimi, ne pa med njih pravnimi nasledniki. Sklep viš. dež. sod. v Gradcu R I 285/13/l z 31. decembra 1913.)

Deželna sodnija v C. je zavrnila vsled absolutne nepristojnosti tožbo, vloženo po tožnici A za mezdo v znesku 6855 K, ki ji gre kot bivši gospodinjji pri umrlem M., in sicer proti slednjega zakoniti dedinji B. Toženka je namreč prevzela po zapuščinskem dogovoru s sodedinjo N. celo zapuščino, ter ji je bila tudi že prisojena. Dež. sodišče je utemeljevalo svoj sklep s tem, da spadajo spori iz službenih in mezdnih pogodb v zmislu § 49 št. 6 j. n. brez ozira na višino vrednosti predmeta pred krajevno pristojno okrajno sodnijo ter da ne spremeni na tem ničesar okolnost, da je gospodar že umrl, ker je B. tožena le kot pravna naslednica gospodarja.

Višja dež. sodnija v G. je rekurzu tožnice ugodila, izpodbijani sklep razveljavila ter ukazala uvedbo nadaljnega zakonitega postopanja — iz nastopnih razlogov:

V tožbi trdi tožnica, da sta zakoniti dedinji njenega umrlega gospodarja B. in N., da je dalje po dogovoru s sodedinjo prevzela toženka celo zapuščino, v naravi v svojo last ter da ji je bila zapuščina že tudi prisojena.

Po teh naredbah, ki so podlaga za presojo podsodnosti torej ni tožen na plačilo mezde gospodar sam, oziroma dedič, ki istega predstavlja in ki ga je smatrati v zmislu § 547 o. d. z. za eno in isto osebo, temveč pravni naslednik gospodarja, tedaj torej povsem drug pravni subjekt, v čegar last je premoženje gospodarja že prešlo in ki ga ravno vsled tega, ker je bila zapuščina že prisojena, ni več smatrati z ozirom na druge osebe za eno in isto osebo z zapustnikom.

Če je torej v § 49 št. 6 j. n. določena pristojnost okrajnega sodišča za spore iz službenih in mezdnih pogodb med gospodarji in posli ali drugimi osebami, ki so v službenem razmerju in spadajo h gospodarjevi družini in sicer brez ozira na višino spornega predmeta, omejuje pa obenem to pristojnost tudi izrecno le za slučaje, v katerih se vrši spor med gospodarji in posli samimi. Po jasnem besedilu in očitnem zmislu zakona ni govora, da bi veljala določba podsodnosti, kadar je nastopila na eni ali drugi ali na obeh straneh izprememba v subjektu in ne gre za v službenem razmerju nahajajoči se osebi, ampak za pravne naslednike enega ali drugega ali pa obeh delov.

Predmetni mezdni spor ne spada torej pred okrajno sodnijo, nego v zmislu § 40 št. 1 in 50 j. n. z ozirom na višino zneska pred sodni dvor prve stopinje.

Dr. J. R—i.

„Slovenski pravnik“ izhaja 15. dne vsakega meseca in ga dobivajo člani društva „Pravnika“ brezplačno; za nečlane pa velja za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.